

през лѣтото, ачи сѣтнѣ, сирѣчъ краї лѣтото, като снисѣ царіцата доволъны гаїца, нзенбатъ ги рабоtници тѣ пчёлы сасъ жилата си.

Вдѣнъ рой є каквоко єдно царство, тамъ всака пчела има своята работа: єдни са шпредѣлени да падатъ портытѣ, а други шестава нощемъ да пади, и ги саежда наутрѣ, кога доидѣ врема за ставаніе сасъ єдно разлиично бранченіе, тогаи глађашь ѿ віднајда сичкитѣ на крака, и акш видалъ чи ще са развали времато, или чи ще повѣи некои вѣтарѣ сѣдатъ си вѣтрѣ и не нзлашатъ, акш ли ще да є хубаво времато, ти и нзлашатъ нза кошето като єдана войска, или каквото мнозого братія, и што ждатъ тиешкомъ по нивытѣ, и по ливадытѣ, и нза градинитѣ, и подирѣ малко ги глађашь, чи са врашатъ съ веселы пѣсни, и шекични сасъ цвѣтъ, а други на же бренъ съ водѣ и намокрины по сичката снага. Тай тѣзи като младимомцы и млады мόмы ходатъ по ливадытѣ, а по старайтѣ, на кого